— Lupte —

SPERANȚE PENTRU CAMPIONATELE MONDIALE DE JUNIORI

ORADEA, 21 (prin telefon). Cînd am văzut — în prima zi a întrecerilor finale ale campionatelor naționale de lupte greco-romane rezervate juniorilor (mari și mici) — numeroasele tușuri finalizate eram tentați să punem faptul pe seama sorților. Ar fi fost însă (ne-am convins pe deplin a doua zi) o eroare. Pentru că și în reuniunile de sîmbătă majoritatea întîlnirilor au luat sfîrșit înainte de limită. Buna pregătire a multora dintre finaliști este singura explicație. Antrenorul federal **Ion Corneanu**, remarca, satisfăcut, că se temea întrucîtva de aceste întreceri decisive. **„Mi-a fost teamă că, la acest ultim examen, nu voi avea de unde selecționa juniori suficienți pentru a ne prezenta onorabil — cel puțin ca la „europene" — la drasticele întreceri mondiale din mai '71. Acum, chiar după a doua zi pot afirma că am scăpat de o astfel de grijă. Mai mult, nici nu știu cum mă voi descurca cu atîția pretendenți la supremație în aproape toate categoriile".** Așadar, putem afirma că sînt speranțe pentru o frumoasă reprezentare la C.M.

În cel mai frumos meci al zilei, **A. Popa (Sport club Bacău)** l-a întîlnit, în cadrul categoriei 75 kg, la juniori mari, pe **I. Fiscuteanu (Viitorul Buc)**. Băcăuanul, medaliat cu bronz la C.E. din acest an, a „plecat" fulgerător într-un tur de cap, în primul minut, dar Fiscuteanu a ieșit bine din dificila situație. Bucureșteanul, de cum s-a ridicat în picioare, a și încercat un salt, însă adversarul său a replicat tot cu un tur de cap. Și în acest sens a decurs lupta pînă la sfîrșitul celor 9 minute. Ambii concurenți au susținut un duel pe cît de aprig pe atît de sportiv. Victoria a revenit la puncte (6—2) lui **A. Popa.**

Iată și alte rezultate mai importante ale reuniunilor de sîmbătă: **juniori mari:** cat. 56 kg **D. Vitan** (Cluj) b. tuș I. Moiceanu (Sinaia), **M. Boțilă** (Pitești) b.p. I. Szaboszlay (Oradea), cat. 60 kg **I. Moldovany** (Oradea) b.t. G. Găgăgău (Rapid Buc.), **I. Horvath** (Lugoj) b.t. I. Stan (Dinamo Buc.), cat. 87 kg **N. Tănase** (Dinamo Buc.) b.t. C. Dima (Galați), cat. +87 kg **R. Codrean** (Arad) b.t. M. Iordache (Progresul Buc.); **juniori mici:** 48 kg **R. Boroș** (Bălan) b.t. F. Linguraru (Slatina), **S. Rusu** (Rădăuți) b.t. N. Alionescu (Craiova), 52 kg **N. Lupu** (Cluj) b.p. C. Ghimiș (Pitești), **I. Murja** (S. Mare) b.t. S. Miklos (Bălan), +87 kg **L. Szigheti** (Tr. Severin) b.t. S. Murvay (S. Mare). Duminică dimineața — în ultima rundă — vor fi cunoscuți campionii republicani pe 1970.

Costin CHIRIAC

— FOTBAL —

„Apogeul carierei mele — Chile 1962, cînd aveam 32 de ani"

Interviu cu MAURO, fostul căpitan al echipei Braziliei și coleg cu Pele la F. C. Santos

TREINADOR MAURO RAMOS DE OLIVEIRA. Așa e trecut în lista de protocol a echipei braziliene F. C. Curitiba. Noi, însă, îl știm altfel, mai simplu: MAURO. De cînd? De atunci, de la finala campionatului mondial din Chile, cînd Brazilia a cîștigat pentru a doua oară „Cupa Jules Rimet". De atunci, pentru noi, și pentru toți iubitorii fotbalului din lume, acest om a devenit doar Mauro, fundașul central al campionilor mondiali.

...Hotelul Ambasador. F.C. Curitiba a sosit de 10 minute. Cînd translatoarea i-a explicat motivul prezenței noastre — un interviu cu el — Mauro a zîmbit. Și iată-l, într-un fotoliu, gata să răspundă întrebărilor.

— Ce vîrstă aveți, domnule Mauro?

— *40 de ani.*

— Cît timp ați jucat fotbal?

— *20 de ani, ca profesionist.*

— La ce echipe?

— *Sao Paulo și F. C. Santos.*

— La ce vîrstă ați dobîndit consacrarea?

— *In momentul cînd am reușit să joc la Sao Paulo și mai ales la F. C. Santos, eram de acum un jucător cunoscut. Consacrarea definitivă însă am dobîndit-o la campionatul mondial din Chile, cînd se poate spune că am atins apogeul carierei mele fotbalistice. Atunci, în calitate de căpitan al naționalei Braziliei, am primit „Cupa Jules Rimet". Visez mereu acea zi și echipa cu care am izbutit marea performanță. Iat-o: Gilmar — Djalma Santos,* MAURO (sublinierea noastră), *Nilton Santos, Zito, Zozimo, Garincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo. Pelê a lipsit, pentru că fusese accidentat.*

— Ce se cere unui jucător ca să poată ajunge în naționala Braziliei?

— *De tehnică nu mai vorbesc, pentru că aceasta o au foarte mulți. Azi, e nevoie de o pregătire fizică excelentă, o formă bună și constantă și o viață exemplară în afara stadionului.*

— E greu de pătruns în echipa națională a țării dv?

— *Bineînțeles! Numai eu știu cît am așteptat și cît a trebuit să mă pregătesc pentru ca la 32 de ani să iau parte la turneul final al campionatului mondial.*

— Dintre echipele prezentate de Brazilia în Chile și Mexic, care a fost mai bună?

— *Este greu de făcut o comparație. Fotbalul din 1962 diferă de cel de azi. Atunci, predomina tehnica. Acum, acest element trebuie îmbinat în egală măsură cu forța. Dar nu cu duritățile. Ci cu o pregătire fizică fără reproș, atletică.*

— De cînd sînteți antrenor?

— *Doar de 2 ani.*

— Asta înseamnă că ați abandonat activitatea de jucător la 38 de ani?

— *Da, atunci am pus ghetele în cui.*

— Cînd aud de o asemenea vîrstă, unii dau din cap. Sînt neîncrezători în posibilitățile jucătorului respectiv.

— *Total greșit. Atîta timp cît fotbalistul duce o viață cu adevărat sportivă, el poate da un randament la fel de bun ca și în tinerețe. E necesară, însă, o completare: fiecare trebuie să știe cînd să se lase, mai ales în cazul jucătorilor care au reușit să-și facă un nume.*

— La F. C. Santos ați fost coleg de echipă cu Pelé. Spuneți-mi, ce fel de om și jucător e? Cît adevăr și cîtă legendă e în jurul lui?

— *Vă rog să mă credeți că nimic nu-i exagerat. Pelé este un foarte bun coleg, un om excepțional și un fotbalist fenomenal.*

— Ce știți despre România și despre fotbalul din țara noastră?

— *Am auzit despre țara dv. lucruri frumoase și pot să vă asigur că am venit aici cu multă plăcere. Fotbaliștii români au fost în Brazilia, chiar la Curitiba, și au lăsat o impresie foarte bună. În Mexic, românii s-au comportat bine. Au pierdut meciul cu Brazilia, însă au fost niște învinși onorabili.*

Aici, interviul nostru a luat sfîrșit. Cîte n-am fi avut să-l mai întrebăm pe fostul căpitan al echipei Braziliei? Timpul, însă, trecuse pe nesimțite. Era tîrziu. Se apropia ora mesei și jucătorii își așteptau antrenorul. Ne-am despărțit de fostul internațional brazilian urîndu-i succes în noua sa carieră de antrenor.

Constantin ALEXE

ÎN FAȚA OFIȚERULUI STĂRII CIVILE

Dacă ați fi trecut ieri la prînz prin dreptul Consiliului popular al Sectorului 2, de pe strada Alexandru Sahia, ați fi întîlnit echipa de fotbal Dinamo București, cu... rezerve cu tot. Dar, alături de fotbaliști se aflau și alți reprezentanți ai clubului Dinamo, din alte sporturi: trăgătorul Marcel Roșca, baschetbalistul Novac cu soția sa, voleibalista Elena Novac, antrenorul de tenis Marin Bădin. De asemenea, erau de față numeroși cronicari sportivi (mai ales de fotbal).

Această animație deosebită era provocată de un eveniment fericit, survenit în viața a doi sportivi fruntași: jucătoarea de tenis MARIANA CIOGOLEA și fotbalistul RADU NUNWEILLER. În acele momente solemne, caldele felicitări adresate Marianei și lui Radu exprimau marea afecțiune a colegilor lor de sport pentru acești doi tineri care porneau braț la braț, uniți pentru totdeauna pe drumul vieții și al unui viitor fericit.

În ciuda obișnuinței — de pe stadion — cu emoțiile, atît Radu Nunweiller, cît și Mariana Ciogolea erau profund tulburați. Radu, în special.

După oficierea căsătoriei, a urmat tradiționala fotografie, care va sta la loc de cinste în albumul familiei. Această imagine o aveți și în fața dv, realizată de fotoreporterul nostru Theo Macarschi.

Încheiem aceste rînduri, urîndu-le tinerilor căsătoriți mult succes în viață și în sport!

Ce se întîmplă cu PROGRESUL?

ACTUALA SITUAȚIE — EFECTUL RABATURILOR DE LA PREGĂTIRE ȘI DE LA VIAȚA SPORTIVĂ

Chiar cu cele două puncte pe care, să presupunem, le va cîștiga duminică, la București, în fața ultimei clasate, bilanțul echipei Progresul este sărac. Că după acest meci bucureștenii vor avea 8 sau 9 puncte, fondul problemei rămîne același: **comportare sub așteptările celor mai realiști suporteri: 3 puncte pierdute acasă (unul cu F.C. Argeș, două cu Petrolul), alte 3 — din 4 posibile — în confruntarea cu echipele bucureștene**, ceea ce va cîntări greu în momentul cînd se va face bilanțul acestui campionat. Deocamdată, Progresul ocupă un loc la periferia clasamentului, în plutonul echipelor modeste. Care să fie motivul — sau motivele — acestei comportări de loc mulțumitoare? Oare acesta să fie potențialul real al unei echipe nu lipsită de talente? Sau actuala situație se datorează unor cauze mai puțin obiective?

Zilele trecute am discutat cu trei dintre factorii care răspund de această formație, tocmai în scopul de a afla adevărul asupra comportării care nemulțumește atît de mult.

AL. CARICAȘ — antrenor secund — încerca să explice că sărăcia de puncte se datorează unor eronate decizii de arbitraj în meciurile de la Constanța, Arad și în partida cu F.C. Argeș. Oare acesta să fie argumentul principal?

— Nu, a revenit antrenorul Caricaș. Nici jucătorii n-au dat randamentul așteptat. Abandonarea unei vieți sportive de către unii, comoditatea altora au influențat în rău potențialul formației. Racsi, Dumbravă — trecut la tineret, disciplinar — Fl. Marinescu, Dinu Iordan se abat, într-un fel sau altul, de la viața sportivă. Beldeanu a dispărut și el din joc, pentru că la un moment dat pornise pe un drum greșit. Nu toți jucătorii sînt convinși că numai printr-o muncă intensă și o viață ordonată pot înlătura lipsurile tehnico-tactice. Nu trebuie să ne fie rușine să recunoaștem adevărata valoare a echipei. Doar 4—5 jucători se situează la nivelul pretențiilor mai mari ale diviziei A.

Am stat apoi de vorbă cu prof. **VICTOR STĂNCULESCU, antrenorul principal al formației din str. Dr. Staicovici.** De obicei o fire deschisă, V. Stănculescu s-a arătat de data aceasta tăcut, posomorît. Desigur, situația echipei îl frămîntă. A intrat direct în temă:

„De ce merge Progresul slab? Mai întîi să vă spun un lucru, sigur, de loc nou, dar important pentru a trage concluziile cele mai realiste. Progresul este o mică unitate a fotbalului românesc, care se străduiește să practice un fotbal de performanță, cît mai aproape de cel internațional. Pentru ca o echipă să poată scoate rezultate bune și să joace un fotbal adevărat, trebuie să rezolve trei mari cerințe: un angajament fizic total, pentru că se știe, cine nu dă totul, nu dă nimic; o subordonare conștientă la concepția de joc a echipei, adică participarea, în egală măsură, a cel puțin 6—7 fotbaliști în fazele de atac și apărare; o viață sportivă fără excese, adică cel de al doilea antrenament de care toată lumea vorbește".

— Cum sînt realizate la Progresul aceste trei condiții?

— Luate în aceeași ordine, lucrurile stau cam așa: jucătorii tineri acceptă participarea la efort, dar ceilalți mai puțin; subordonarea la concepția tactică se face parțial, pentru că viața nesportivă a unora — răspund astfel și la problema următoare — le diminuează forțele, resursele fizice. Cine să mai alerge de la un cap la altul al terenului?

— Ce măsuri ați luat cînd s-au manifestat asemenea abateri?

— Am renunțat la falsele servicii pe care unii aveau impresia că le fac echipei. În cele 10 etape, am folosit 22 de jucători. La ora actuală, prima formație este, de fapt, echipa de tineret de la începutul campionatului, pentru că pe parcurs Dumbravă, V. Popescu, Matei, Racsi, I. Rotaru, și chiar Beldeanu, au pierdut și ceea ce acumulaseră în perioada de pregătire de la munte.

— Ce ne puteți spune despre perspectivele formației dv.?

— Ea este capabilă și de alte rezultate. Dar, trebuie să așteptăm să se maturizeze cei tineri, care, știți, nu sînt puțini. Dacă vom realiza un colectiv convins că trebuie să depună eforturi, să se dăruiască total, ne vom menține în divizia A. Apoi, la anul, altele vor fi pretențiile.

★

De acord cu cele expuse de antrenorul Stănculescu. Se pune, însă, întrebarea: de ce au fost tolerate atîtea abateri, atîtea rabaturi de la programul de lucru și de la viața sportivă? Oare era cazul să se ajungă la înfrîngerea din meciul cu Petrolul ca lucrurilor să li se spună pe nume, așa cum s-a făcut în ședința care a avut loc de curînd?

Printre cauzele care au generat actuala situație a Progresului au fost enumerate și unele necazuri personale ale jucătorilor, nerezolvate corespunzător. Cineva ne spunea că „echipa are nevoie de un alt tratament social". Cam pretențios spus, dar conducerea clubului are datoria să se ocupe de fiecare caz în parte. Tov. EMIL MANEA — vicepreședinte al clubului — ne-a încredințat că toate acestea se vor rezolva. Că au și fost luate o serie de măsuri de îmbunătățire a condițiilor de pregătire.

Desigur, treburile nu se vor îndrepta peste noapte. Toată lumea este de acord, însă, că punctul obținut la Iași — chiar în maniera criticată — a readus încrederea în rîndurile echipei. Rămîne ca jucătorii — poate cei mai vinovați de comportarea de pînă acum — să depună eforturi sporite în pregătire, să fie animați de dorința de a evolua la nivelul pe care iubitorii fotbalului îl așteaptă de la ei. Acum, prin numirea unui metodist pe lîngă echipă, antrenorii au fost degrevați de unele treburi organizatorice, administrative și au tot timpul să realizeze o pregătire corespunzătoare. Cu condiția ca întregul lot să participe efectiv la efort. Altfel...

A. CONSTANTIN

LA CUMPĂNA DINTRE REPORTAJ ȘI FICȚIUNE *)

Dacă în plină acțiune n-ar apare un asterisc care să te trimită la casetele tehnice de la sfîrșitul cărții, ai crede că te afli pe terenul fabulos al beletristicii. Această parte finală a cărții pe care Ioan Chirilă o dedică „Mundialului", constituie, de fapt, concentrată, întreaga substanță a cărții. Este un procedeu ingenios care satisface, deopotrivă, pe cititorul avid de informație și statistică, dar și pe cel ce caută pitorescul, ineditul acestei lumi care se numește fotbal. Cum?

În timp ce statisticianul găsește aci un tabel sinoptic al întregului turneu final, în maniera clasică a cronicii de meci, degustătorului de imagini i se oferă, în același loc, conclavul eroilor principali ai cărții, cei din rîndul cărora s-au ales deținătorii definitivi ai cupei Jules Rimet — jucătorii brazilieni — dar și vedetele marii fieste a fotbalului mondial.

Suprema satisfacție a lui Ioan Chirilă, acest reporter frenetic care, în numele dragostei sale nealterate pentru moderna Dulcinee — balonul rotund — este gata oricînd să se lupte — asemeni lui Don Quichote — și cu morile de vînt (n-a scris el o carte despre World Cup'66, imaginîndu-și o lume pe care n-a văzut-o, dar pe care a intuit-o aevea?), a constat în prezența tricolorilor la campionatul mondial. Iată de ce credem că titlul cărții sale nu putea fi altul decît „Jurnal sentimental", *pentru ca* „aceste pagini să rămînă ceea ce vor să fie, adică gîndurile unui suporter al echipei României, al acestei echipe care s-a născut într-o noapte friguroasă pe Wembley, și a sfîrșit prin a lăsa fotbalului nostru, după Guadalajara, o primă pagină de istorie adevărată..." — *cum scrie autorul în cuvîntul său înainte.*

Într-adevăr, Chirilă, care, așa cum îl caracterizează Eugen Barbu în prefață, „are ochi, știe să improvizeze bine și uneori cu un mare adevăr la spate", *deci* „este ceea ce se numește un gazetar modern", *captează în filele cărții sale, ca într-un original termos, temperatura înaltă a Mexicului '70, care pentru noi, toți cei ce urmărim și însoțim drumul sinuos spre afirmare al fotbalului românesc, începuse la 27 mai 1970. Atunci, cînd Mexicul nu mai era doar o fata morgana, cum frumos spune Ioan Chirilă în finalul jurnalului său.*

Dacă ar fi să-l iei în serios pe Ioan Chirilă pentru tot ceea ce spune, și ai pleca de la gîndul transcris în trenul ce-l luase spre casă din gara londoneză Victoria: „în fotbal se poate demonstra orice", *ai putea crede că autorul încearcă să ofere cititorului prin* „Jurnalul sentimental" *o imagine total subiectivă, romanțată în stilul său atît de personal — și de aceea cu atîția prozeliți! — a Mexicului'70. Este adevărat că sensibilitatea sa vibrează la orice nuanță a omenescului observat în acel Turn Babel al campionatului mondial, ridicat și întreținut cu trudă și sacrificii de milioane de anonimi. Este adevărat că spiridușul ironiei fine iese din cînd în cînd la suprafață, pentru a aburi oglinda sentimentalului. Și este la fel de adevărat că Ioan Chirilă posedă harul de a te lua lîngă el, pe firul dintre reportaj și ficțiune, fără a-ți oferi nici o plasă de siguranță.*

Dar, parcurgîndu-i Jurnalul, *filă de filă, zi cu zi, îți dai seama, privind retrospectiv, că, de fapt, își eșalonează drumul cu întîmplări reale, animate de eroi cunoscuți de toți, sau pe care credem să-i știm de o viață și pe care Ioan Chirilă ni-i aduce aproape de noi, lîngă noi.*

Paul SLAVESCU

*) Ioan Chirilă: „Mexic'70 — Jurnal sentimental" (Edit. Stadion)

— TIR —

ULTIMELE PROBE ALE CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE SENIORI

Amatorii de tir vor putea urmări, timp de două zile (duminică și luni), evoluțiile specialiștilor la armă liberă calibru mare 3×40 f, pistol viteză — proba eliminatorie 30 f și armă militară 3×20 f. Este vorba de campionatul național al seniorilor la probele respective. Întrecerile, găzduite de poligonul Tunari, vor începe duminică (armă liberă calibru mare și pistol viteză — proba eliminatorie) și luni (armă militară), de la ora 9.

Spre deosebire de anul trecut, cînd la armă liberă calibru mare au luat parte numai 7 concurenți din două cluburi, de data aceasta s-au înscris 24 de țintași, reprezentînd Steaua, Dinamo, Metalul, I.E.F.S., Olimpia (toate din Capitală), C.F.R. Arad și Armata Brașov. Campionatul de armă militară, care se dispută în premieră, va reuni 10 participanți (6 de la Steaua și 4 de la Armata Brașov). La pistol viteză — eliminatoriu vor lua startul primii 16 clasați de la proba clasică de pistol viteză 60 f.

Pînă la cunoașterea noilor campioni, iată-i pe deținătorii titlurilor de anul trecut: **armă liberă calibru mare 40 f poziția culcat:** P. Șandor (Steaua) 394 p; **40 f poziția genunchi:** P. Șandor 381 p; **40 f poziția picioare:** P. Șandor 371 p; **3x40 f:** P. Șandor 1146 p; **pistol viteză — proba eliminatorie:** Marcel Roșca.

— Rugby —

TRIAL DECISIV AL LOTULUI

În continuarea pregătirilor pentru meciul de rugby cu echipa Franței, duminică, la ora 10, pe stadionul 23 August, se va desfășura ultimul trial al jucătorilor noștri, în vederea stabilirii XV-lui de bază pentru întîlnirea de la 29 noiembrie. Tricolorilor le va fi opusă selecționata Bucureștiului, care va avea în componență rugbyști de la cele mai puternice cluburi, Dinamo, Grivița Roșie și Steaua. Partida, arbitrată de G. Eftimescu, va oferi, sîntem siguri, pe lîngă posibilitatea de a vedea la lucru pe cei care vor îmbrăca tricourile reprezentativei naționale, și un spectacol rugbystic de bună calitate.

LOTO — PRONOSPORT

REZULTATELE OMOLOGĂRII TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 10 NOIEMBRIE 1970

Categoria 1: 1 variantă 25% a 17 500 lei; categoria 2: 11,55 autoturisme „MOSKVICI 408" cu caroserie 412 sau „FIAT 850" plus 11 900 lei numerar fiecare; categoria 3: 32,70 excursii în Austria cu avionul; categoria 4: 24,55 excursii în R.D.G.; categoria 5: 46,35 excursii a 2 locuri la Mangalia — Revelion 1971; categoria 6: 90,30 variante a 200 lei fiecare; categoria 7: 4 863,85 variante a 100 lei fiecare.

De la I.E.A.B.S.

Biletele pentru meciul de fotbal Rapid — Curitiba (Brazilia), care va avea loc marți 24.XI.1970, pe stadionul Republicii se pun în vînzare începînd de azi 22.XI. a.c. la următoarele case: stadionul Republicii, Giulești, Dinamo, „23 August", precum și la agențiile Loto-Pronosport din calea Victoriei nr. 2 și din str. Halelor nr. 5.

Unde mergem

BASCHET: Sala Floreasca, de la ora 9.30: **I.E.F.S.** — Sănătatea Satu Mare (f), I.C.H.F. — Politehnica Cluj (m); **sala Constructorul,** de la ora 9.30: Politehnica — Mureșul (f), Constructorul — Crișul Oradea (f), Voința — A.S.A. Cluj (f), meciuri în cadrul diviziei A.

FOTBAL: Stadionul Dinamo, ora 12.45: Dinamo Buc. — Jiul Petroșani (tineret), ora 14.30: Dinamo Buc. — Jiul Petroșani (divizia A), ora 9.30: Dinamo Buc. — Sirena Buc. (juniori); **stadionul Republicii,** ora 9.15: Progresul Buc. — C.F.R. Timișoara (tineret), ora 11: Progresul Buc. — C.F.R. Timișoara (divizia A); **stadionul Politehnica,** ora 11: Sp. studențesc Buc. — Metrom Brașov (divizia B), ora 13: Sp. studențesc Buc. — Comerțul Brăila (juniori); **teren Fl. roșie,** ora 11: Fl. roșie Buc. — Energia Slobozia (divizia C); **teren Laromet,** ora 11: Laromet Buc. — Dunărea Tulcea (divizia C), ora 13: Laromet Buc. — Victoria Florești (juniori); **teren Sp. muncitoresc,** ora 9.30: Sp. muncitoresc Buc. — Petrolul Videle (juniori), ora 11: Sp. muncitoresc Buc. — Petrolul Videle (divizia C); **teren Gloria,** ora 11: Mașini Unelte Buc. — Gloria Slatina (divizia C), ora 13: Mașini unelte Buc. — Unirea Mănăstirea (juniori); **teren 23 August IV,** ora 13: Steaua 23 August Buc. — Petrolul Tîrgoviște (juniori); **stadion Giulești,** ora 9.30: Rapid București — Șc. sp. Energia Buc. (juniori); **stadion Progresul,** ora 13: Progresul Buc. — Dacia Pitești (juniori).

HOCHEI: Patinoarul acoperit „23 August", ora 18: România — Polonia.

ÎNOT: Bazinul „23 August", ora 17.30: concurs pentru juniori și seniori.

GIMNASTICĂ MODERNĂ: Sala Tineretului, ora 8.30: concurs pe aparate (exercițiii cu cercul).

POPICE: Arena Giulești, de la ora 8, Rapid București — Voința București (divizia A, masculin).

RUGBY: Stadionul „23 August", ora 10: Lotul A (seniori) — Selecționata Bucureștiului; **teren Olimpia,** ora 11: Olimpia — Progresul; **teren Aeronautica,** ora 10.30: Aeronautica — S. N. Oltenița.

TIR: Poligonul Tunari, de la ora 9: campionatul național de seniori la armă liberă calibru mare și pistol viteză (probă eliminatorie).

VOLEI: Sala Giulești, de la ora 9: C.P.B. — Universitatea Cluj, I.E.F.S. — Rapid (f. A); **sala Progresul,** de la ora 8.30: Voința — Universitatea Timișoara, Progresul — Silvania Ș. Silvaniei (m. B); **sala Dinamo,** de la ora 8: A.S.E. — Politehnica Galați (f. B), Dinamo — Farul Constanța (f. A), Electra — Farul, Universitatea — Vagonul Ploiești (m. B).

CLUJUL ESTE ȘI UN CENTRU AL SCHIULUI

Clujul are o veche tradiție sportivă. În linii mari o cunoaște toată lumea, mai ales cînd este vorba de fotbal, de atletism sau de gimnastică. În amănunt ne-o amintește noul „muzeu al sportului" clujean, în vitrinele căruia sînt prezente cu mărturii din veacul trecut și alte sporturi. Oricît ar părea de curios pentru o așezare destul de îndepărtată de munți, schiul nu lipsește din tradițiile clujenilor sportivi, după cum nu lipsește nici din activitatea contemporană. Despre primii schiori care au lăsat urme pe Hoia și Feleac încă prin 1892 ne vorbește fotografia din muzeu, care înfățișează pe cei ce s-au adunat în 1896 în prima secție a schiului clujean și dintre care făceau parte, fără îndoială, și cei trei îndrăzneți care străbătuseră pe schiuri, făcînd mare vîlvă în ambele orașe, distanța Cluj-Turda, prima mare performanță — cunoscută azi — a acestui sport pe meleagurile noastre.

Despre schiorii de astăzi, despre schiul clujean contemporan cu bucuriile și necazurile lui, ne-au vorbit într-o seară cîțiva pasionați care alcătuiesc comisia județeană de schi și activul ei voluntar, adunați — ca de obicei — să analizeze ce s-a făcut și să stabilească ce urmează să se facă.

Trebuie să mărturisim de la început că întîlnirea cu animatorii schiului clujean ne-a produs o mare bucurie. **Am întîlnit un mănunchi de oameni pasionați, entuziaști, care — angrenați** (sau nu) **direct în activitatea sportivă — își pun toate forțele și timpul lor liber pentru a realiza cîteva ceva pentru sportul lor favorit.** Pentru a național de copii, în cadrul căruia a avut și un campion **(Csaba Portic). Zoltan Hambrik** și **Iacob Cîmpeanu,** cu locurile secunde ocupate în campionatele juniorilor mari și mici, au confirmat și ei posibilitățile acestui centru orășenesc și interesul pe care tineretul clujean îl are

● O scurtă incursiune în trecut ● Ce se poate realiza prin entuziasm ● *Băișoara, o cabană sufocată* ● CUM AR PUTEA FI ÎMPĂMÎNTENIT SCHIUL ÎN ACEST ORAȘ CARE ÎL ÎNDRĂGEȘTE?

susține această afirmație este suficient să amintim că schiorii clujeni au prestat fiecare cîteva sute de ore de muncă patriotică la amenajarea pîrtiei de la Băișoara și că arbitrii locali au cedat baremurile ce li se cuveneau pentru cheltuielile necesitate tot de aceste lucrări.

Rodul entuziasmului? Deși cea mai apropiată pîrtie pentru antrenament competițional este la 54 km de Cluj (Băișoara), deși în județ nu există nici un mijloc mecanic de urcat pantele, orașul de pe Someșul Mic a dat în ultimii ani o campioană de juniori (și apoi de senioare), pe **Iudith Tömori,** iar în sezonul '70 a ocupat locul 3 pe echipe la campionatul pentru schi. Acest fapt a fost înțeles și de C.J.E.F.S.-Cluj, care a sprijinit în toate ocaziile comisia de schi și a finanțat două centre de schi (unul la Cluj și altul în satul Muntele Băișoara), centre care au activat iarna trecută în bune condiții și cu rezultate mai mult decît mulțumitoare.

Iată, deci, cîteva realizări. Nu sînt spectaculoase, dar indiscutabil meritorii pentru un centru care în afară de interesul și dragostea pentru schi nu are condiții. Tot pentru a exemplifica, este suficient să arătăm că **principala bază de schi a Clujului, Băișoara, dispune de aceeași cabană de acum 40 de ani, cu 70 de locuri pe care se înghesuie 150—180 de amatori de schi în fiecare sîmbătă seara, că prima pîrtie se amenajează acum, iar primul schilift este așteptat.** (pîrtia de la Băișoara este aproape gata și va putea fi folosită în bune condiții iarna aceasta pe o lungime de 1300—1400 m, iar un babischilift a fost comandat de Universitate și în iarna aceasta Facultatea de educație fizică și clubul vor beneficia, în sfîrșit, de un mijloc mecanic).

Ce vor face ceilalți schiori din Cluj? Deocamdată vor schia cum vor putea, ca și în anii trecuți.

Considerăm, însă, că dacă pentru iarna aceasta nu se va mai putea face mare lucru, cei în drept trebuie să se gîndească de pe acum la viitorul acestui centru, care poate aduce schiului multe mii de practicanți. În imediata apropiere a orașului, **pe Hoia, în Făget, pe Feleac sînt minunate pante de școală,** care oferă posibilitatea ca în fiecare iarnă cîteva mii de clujeni să se familiarizeze cu schiul. Dar, pentru **aceasta este nevoie de școli de schi organizate, de mici schilifturi și de materialele respective pe care — din cauza inerției comerțului local — clujenii trebuie să le caute adesea în alte orașe.**

Se impune, de asemenea, realizarea măcar a primei etape din planul de sistematizare și amenajare a bazelor turistice și sportive, plan aflat în posesia O.N.T. Anul viitor se va încheia asfaltarea drumului spre Băișoara, dar se vor ataca și construcțiile care trebuie să dea o față nouă acestei baze? Ea are largi posibilități de a deveni o stațiune de munte, legată fiind de două mari orașe industriale (Cluj și Turda), aflate la o distanță aproape egală. Dar și pînă la rezolvarea acestor probleme vitale pentru schiul clujean ca sport de masă sînt cîteva acțiuni care pot anima sezonul viitor. **Astfel, C.J.E.F.S.-Cluj poate asigura continuitate centrelor de schi create în iarna trecută, iar F.R.S.B., cu concursul Comisiei județene de schi, poate iniția aici (pe Hoia și Făget)** primele școli de schi. Sîntem convinși că entuziasmul clujenilor, dragostea lor pentru acest sport al iernii, va face ca rodul acestor acțiuni să fie bogat.

Gh. EPURAN